

ИНФОРМАЦИОНЕН БЮЛЕТИН

брой 3 (6), май 2007

КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАНИИ

ПРАВА НА ГРАЖДДАНИТЕ

Всеки гражданин има право при упражняване правото си на достъп да поиска от администратора:

- потвърждение за това, дали отнасящи се до него данни се обработват, за целите на това обработване, за категориите данни и за получателите или категориите получатели, на които данните се разкриват;

- съобщение до него в разбираема форма, съдържащо личните му данни, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник;

- информация за логиката на всяко автоматизирано обработване на лични данни, отнасящи се до него.

ТЕМИТЕ В БРОЯ:

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	4
РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ	4
ПРОГРАМА ФАР	11
ВИЕ ПИТАТЕ, НИЕ ОТГОВАРЯМЕ	13
ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИ ДАННИ В ЕВРОПА	17
ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ВЪВ ФРАНЦИЯ	17
ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В БЕЛГИЯ	18
ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ПОЛША	19
ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ПОРТУГАЛИЯ	21
ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ШВЕЙЦАРИЯ	23
СЪБИТИЯ И КОМЕНТАРИ	25
41-ВА СРЕЩА НА МЕЖДУНАРОДНАТА РАБОТНА ГРУПА ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ В ТЕЛЕКОМУНИКАЦИИТЕ	25
60-ТА СРЕЩА НА РАБОТНА ГРУПА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЦАТА ПРИ ОБРАБОТВА- НЕТО НА ЛИЧНИ ДАННИ ПО ЧЛЕН 29 ОТ ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА 95/46 ЕО	26
ПРЪСТОВИТЕ ОТПЕЧАТЪЦИ КАТО ЛИЧНИ ДАННИ	27

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ № 42/06.12.2006 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Иво Стефанов, Станимир Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 06.12.2006 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с вх. № Ж- 42/25.07.2006 г. на Р.П. срещу адвокат Г. С решение на КЗЛД от 13.09.2006 г. като заинтересована страна е конституирано и МВнР.

Страните, редовно уведомени се явяват на заседанието за разглеждане по същество.

Жалбоподателят Р.П. сезира Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ с жалба, в която твърди, че адв. Г. неправомерно обработва негови лични данни с цел да бъде лишен от право на защита на заведеното срещу него дело за увеличаване на издръжката на детето му М.П.

Адв. Г. изразява становище за неоснователност на жалбата, позовавайки се на законоустановените ѝ правомощия в качеството ѝ на довереник по делото срещу П.

МВнР изразява становище, че няма отношение към спора между страните, както и че не е налице хипотезата на неправомерно отказан достъп до лични данни.

От представените от страните доказателства и изразени становища, Комисията приема за установено от фактическа и правна страна следното:

През ноември 2003 г. адвокат Г. завежда дело от името на бившата съпруга на г-н П. за увеличаване на издръжката на детето им, като призовава бащата чрез Държавен вестник, под предлог за неизвестност на неговото местонахождение. Същевременно г-н П. пребивава в М. като преподавател и за целта през 2001 г. е регистриран в Консулската книга на Посолството на РБългария в М. и данните за това били известни на МВнР при поискване, още повече, че през юли 2003 г. г-н П. предоставя на майката заверена при консула на РБългария в М. декларация за издаване на задграничен паспорт на детето им, като в съответната декларация фигурират неговите лични данни, необходими за редовното му призоваване по делото. Призоваването по делото било извършено по реда на чл. 50, ал. 2 от ГПК- чрез ДВ. Фактът, че адв. Г. не използва известния ѝ адрес на П., посочен в горе-цитираната декларация, с която е могла да се снабди от съпругата му, която е неин клиент по делото и чието знание се доказва от последващо изпратената до Консула в М. чрез МВнР нейна молба с искане за информация на основание съдебно удостоверение, в която молба тя собственоръчно отбелязва известните ѝ данни за ответника, е свързан с нейното професионално и етично поведение, отговорност за което би могла да бъде реализирана по реда на Закона за адвокатурата пред компетентния в случая орган- С. адвокатски съвет. Подобна оценка за действията на г-жа Г. в качеството ѝ на адвокат е извън компетентността на КЗЛД.

В подкрепа на направените по- горе изводи е и неуведомяването за воденото дело на първа инстанция на П., поради което е назначен служебен представител - адвокат П., която е защитавала неговите интереси. Пред втора съдебна инстанция, в която спорът е разгледан по същество, в защита интересите на П. се явява адвокат А., упълномощен лично от него. Видно от мотивите на решение, постановено по гражданско дело от 2006 г. от гражданско отделение на ВКС, съдът не е уважил искането на П. за отмяна на решението на първа инстанция на основание чл. 231, ал. 1, б. «е» от ГПК, приемайки че молителят П. не е бил лишен от право на защита, каквато му е била оказана от служебно назначения представител.

Съгласно изискванията на чл. 40, ал. 2 от Закона за адвокатурата, при изпълнение на своите задължения адвокатът се ръководи от законните интереси на клиента, които е длъжен да защитава по най- добрия начин. Като адвокат - пълномощник на дъщерята на П. – М.П., при водене на дела за издръжка при СРС, адв. Г. е била длъжна да събере данни за доходите на ответника, което тя законосъобразно е извършила чрез съдебни удостоверения, издадени от съда на основание чл. 148 от ГПК.

Съгласно § 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, “обработване на лични данни” по смисъла на закона е “всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне или по друг начин, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване”.

От представените по жалбата доказателства не е видно наличие на незаконосъобразно обработване на данните, което да накърнява личността или личния живот на жалбоподателя, както от страна на адв. Г., така и от

страна на МВнР /администратори на лични данни по смисъла на чл. 3 ЗЗЛД/. Обработването на данни в случая е свързано с установяването, упражняването и защитата на права по съдебен ред. Съдебното производство по граждански дела е уредено в ГПК. В качеството си на администратор на лични данни, сезираният от ищеца съд е в правото си да събира и да обработва данни, необходими му за разрешаването на спора. В този смисъл, страните и техните пълномощници са подчинени на разпорежданията на съда по отношение на извършваните от тях действия. Поради това адв. Г. е изпълнила съдебно разпореждане, като на основание издаденото на нейно име съдебно удостоверение, е събрала данни за П. По силата на чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД, обработването от страна на съда е законосъобразно в случаите, свързани с упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора, какъвто се явява съдът, както и на трето лице, на което се разкриват данните- в случая на довереника- адв. Г.

Не могат да бъдат приети за състоятелни твърденията за незаконно разкриване на данните пред трети лица, тъй като МВнР и Консулски отдел в М. не представляват трети лица по смисъла на т. 11 от §1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, в чийто нормативно задължение е вменено обработването на данни за жалбоподателя.

Водима от горното Комисията

РЕШИ:

Отхвърля като неоснователна жалба с рег. № Ж- 42/ 25.07. 2006г. от Р. П. срещу адвокат Г.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгени Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№ 47/06.12.2006 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Иво Стефанов, Станимир Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 06.12.2006 г. разгледа по същество жалба, рег. № Ж-47/09.08.2006 г. от Р.Е. срещу администратора на лични данни “С.В.” АД за нарушения по Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, във връзка с рекламирането на услугата “Бърз кредит”, предлагана от “...Банка” АД.

Жалбоподателят Е. сезира Комисията с твърдения, че на 24.07.2006 г. е получил фактура от “С.В.” АД в плик, в който била поставена рекламна листовка на “... Банка” АД, рекламираща услугата “Бърз кредит”. Според г-н Е. по този начин администраторът “С.В.” АД е злоупотребил с личните му данни, използвайки ги за директен маркетинг в полза на трето лице - Банката.

Счита още, че дружеството не е спазило задължението по чл. 34а, ал.1, т.2 и т.3 от ЗЗЛД и настоява “С.В.” АД да преустанови незаконното обработване на данните му.

След обявяване на жалбата за допустима, Комисията взема решение да бъдат извършени две проверки: На “... Банка” АД и на “С.В.” АД (Протокол № 28/20.09.2006 г.).

Проверките на горепосочените администратори са извършени на 24.10.2006 г. от екип в състав, съгласно Заповед № РД – 100/19.10.2006 г. на председателя на Комисията, въз основа на протоколно решение на КЗЛД от 20.09.2006 г.

I. На основание Акт за Констатация от 25.10.2006 г. проверката в “... Банка” АД е установила следното:

1. Има сключени договори между “... Банка” АД и “С.В.” АД /Договор № 5300 – 0607/11.04.2006 г. и Договор № 5300 – 0978/27.06.2006 г./, съгласно които “С.В.” АД предоставя възмездно на “... Банка” АД рекламno пространство за поставянето на рекламна дипляна в изпращаните от “С.В.” АД на неговите клиенти пликове с фактури. (Банката е предала двата договора с протокол на екипа, извършил проверката).

2. Становището на “... Банка” АД, изразено от г-н Б. (ръководител сектор “Правомерност”) е, че между “... Банка” АД и “С.В.” АД съществуват взаимоотношения в областта на директния маркетинг. Изготвяните от банката

рекламни материали не са насочени към конкретен клиент или краен получател, както и, че не съдържат лични данни. Не се извършва и подбор на клиенти на "С.В." АД при разпространяването на рекламните материали.

II. На основание Акт за Констатация от 25.10.2006 г. проверката в "С.В." АД е установила следното:

1. Има сключен договор между "С.В." АД и "... Банка" АД от 27.06.2006 г., съгласно който "С.В." АД предоставя възмездно на "... Банка" АД рекламно пространство за поставянето на рекламна дипляна в изпращаните от "С.В." АД на неговите клиенти пликове с фактури. Срокът на договора е до 14.08.2006 г.

2. "С.В." АД има подадено Заявление за регистрация на вх. № 3- 1008168/01.12.2003 г. /Издаден им е идентификационен № 8046/29 септември 2005 г./.

На проверката от страна на "С.В." АД са присъствали Ч. (юрисконсулт) и Л. (старши юрисконсулт).

3. Становището на "С.В." АД е, че с тази дейност не осъществяват директен маркетинг. Получили са жалбата на г-н Р.Е., разгледали са я и са изпратили отговор (писмо № 2288/ 28.08.2006 г.). В отговора се твърди, че "С.В." АД не предоставя личните данни на своите клиенти на трети лица и не обработват данни за целите на директния маркетинг. Рекламните материали не са лично адресирани до клиенти на "С.В." АД и не съдържат конкретно търговско или друго предложение, а включват всички нейни клиенти, без да бъдат селектирани по групи. "С.В." АД не е отговорна за рекламните материали и информацията в тях, дружеството не обработва информацията от рекламните материали. Използването на пликовете, предназначени за изпращане на фактури на клиенти на "С.В." АД се използват за изпращане на рекламни материали. Същите не съдържат лични данни на получателите, според становището на юрисконсултите на дружеството.

На заседанието за разглеждане на жалбата по същество жалбоподателят не се явява. Процесуалните представители на "С.В." АД изразяват становище за неоснователност на жалбата. Представят и писмено становище, съгласно което "С.В." АД не предоставя данни на трети лица, във връзка с поставянето на рекламните листовки. След изработването на рекламните материали от "... Банка" АД същите били доставяни на администратора "С.В." АД, който от своя страна извършвал автоматизирано поставяне на брошурите в пликовете с фактурите, предназначени за абонатите си.

Комисията прие разглежданата жалба за основателна:

I. Разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, съдържа легална дефиниция, съгласно която лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

Съгласно разпоредбата на **чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД** личните данни трябва да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели.

"С.В." АД е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от Закона за защита на личните данни. За да изпрати фактурите на абонатите си, Дружеството обработва техните данни, относно физическа (ЕГН и адрес) и икономическа идентичност (дължима сума за плащане).

В конкретния случай, администраторът "С.В." АД, обработвайки данните на абонатите си за горепосочената цел използва същите данни за осъществяването и изпълнението на търговските си взаимоотношения, които има, по силата на сключените възмездни Договори с "... Банка" АД, с предмет предоставяне на рекламно пространство и разпространяване в кварталите на гр. София.

Поставянето на рекламните дипляни в плика с фактурите на дадения абонат представлява допълнителна обработка, по смисъла на чл. 2, ал.2, т.2 от ЗЗЛД, тъй като целта е различна и несъвместима с основната дейност на Дружеството.

II. Законодателят в чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД указва на администраторите на лични данни предприемането на мерки за защитата на данните от случайно или незаконно унищожаване, от случайна загуба, от неправомерен достъп, от изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Комисията приема, че в разглеждания случай е налице хипотезата на чл. 23, ал. 1, предложение последно - "други незаконни форми на обработване", поради следните съображения:

1. Видно от чл. 1 – чл. 4 и от двата договора/ Договор № 5300 – 0607/11.04.2006 г., Договор № 5300 – 0978/ 27.06.2006 г./, сключени между "... Банка" АД и "С.В." АД същите са с предмет реклама.

Клаузата на чл. 3 определя, както общия брой на рекламните материали, така и разпределението за тяхното разпространяване по квартали в гр. София. Обхванати са всички квартали на Столицата, съгласно Приложение № 1, към чл. 3, представляващо неразделна част от Договор № 5300 – 0978/27.06.2006 г.

2. Съгласно чл. 12, ал. 1 от същия договор отговорността на Банката – за достоверността на информацията в разпространяваните дипляни се носи от нея, като изрично се указва по подходящ начин в рекламните брошури, че предлаганите материали не ангажират отговорността на "С.В." АД. Тази клауза от договора е нищожна ex lege, тъй като е в противоречие със ЗЗЛД.

3. Съгласно член 17 от Договора, същият представлява фирмена тайна. Това означава, че трети лица нямат право на достъп до Договора. Чрез тази клауза физическото лице е възпрепятствано да упражни правото си по чл. 34а, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

III. Разпоредбата на § 1, т. 15 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, съдържа легална дефиниция, съгласно която "директен маркетинг" е **предлагане на стоки и услуги** на физически лица **по пощата**, по телефон или по друг директен начин, както и допитване с цел проучване относно предлаганите стоки и услуги.

От установените факти и приложените доказателства е видно, че действително е налице нерегламентирано

обработване на лични данни на абонатите на "С.В." АД, чрез поставянето на рекламни дипляни, за целите на директния маркетинг, предоставяни от "... Банка" АД в изпълнение на договорните им отношения със "С.В." АД. Разпоредбата на чл. 34а, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД урежда правото на възражение на физическото лице срещу обработването на личните му данни за целите на директния маркетинг.

Съгласно чл. 34а, ал. 2 - администраторът уведомява физическото лице за правата му по чл. 34 а, ал. 1, т. 2. Упражняването на това право не би могло да се осъществи, поради наличието на клаузата на чл. 17 от Договора. Приложената листовка на "... Банка" АД съдържа текст, че "С.В." АД не носи отговорност за предоставената информация в рекламната листовка на "... Банка" АД. От тук се налага изводът, че администраторът на лични данни "С.В." АД, действително извършва директен маркетинг в полза на "... Банка" АД. И както чрез клаузата на чл. 12, ал.1 от Договора, така и с този текст дерегира законови разпоредби от ЗЗЛД.

В разглеждания случай администраторът "С.В." АД не е спазил задължението за уведомяване на физическото лице по чл. 34а, ал. 2 - за правото му на възражение срещу обработването на личните му данни за целите на директния маркетинг, въпреки че разпоредбата е императивна.

Жалбоподателят е сезирал изпълнителния директор на "С.В." АД с копие на жалбата си до Комисията, но това не означава, че администраторът е изпълнил задължението си по чл.34а, ал.2 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни приема, че администраторът на лични данни "С.В." АД е нарушил следните разпоредби от Закона за защита на личните данни: на **чл. 2, ал. 2, т. 2**, като е обработвал допълнително данните на абонатите си за целите на директния маркетинг, предлагайки услугата "Бърз кредит" по пощата; на **чл. 34а, ал. 2**, като не е уведомил физическото лице - жалбоподател за правото му на възражение срещу обработването на личните му данни по чл. 34 а, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД - обработване за целите на директния маркетинг.

Водима от горното Комисията

РЕШИ:

На основание **чл. 10, ал. 1, т. 5** от Закона за защита на личните данни издава задължително предписание на "С.В." АД, гр. София:

1. Да преустанови неправомерното обработване на лични данни за целите на директния маркетинг, чрез поставяне на рекламни дипляни в пликите с фактури на лица – абонати.

2. Да гарантира защита срещу неправомерно обработване на лични данни, като с изпращането на първата фактура по пощата уведомява лицата - абонати за правото им на възражение по чл. 34а, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД и предостави телефон и адрес за осъществяването му.

При извършване на повторно нарушение, ще бъде наложено административно наказание по Глава VIII от ЗЗЛД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгени Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№ 52/20.12.2006 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Иво Стефанов, Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 20.12.2006 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с вх. № Ж- 52/30.08.2006 г. от П.Ц. срещу Л. М. Като заинтересована страна е конституиран главния прокурор в качеството му на администратор по отношение на институцията, която представлява.

Страните са редовно призовани на заседанието за разглеждане на жалбата по същество.

От процесуална гледна точка жалбата е допустима, а по същество- основателна.

Жалбоподателката П.Ц. сезира Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ с жалба, в която твърди, че Л.М. неправомерно обработва нейни лични данни, с което са накърнени нейни основни човешки права и което ѝ е причинило огромни морални вреди.

От представените от страните доказателства и изразени становища, Комисията приема за установено от фактическа и правна страна следното:

През 1994 г. П.Ц. е обвинена и осъдена от Окръжен съд-гр.Р. С присъда по НОХ от 1994 г. на Р. окръжен съд тя е осъдена на лишаване от свобода за престъпление по чл.212 а ал.1 т.3 във връзка с чл.212 ал.2 и чл.20 от НК, като впоследствие наложеното ѝ наказание е намалено от ВС от 9 на 7 години при първоначално строг режим на изтърпяване на наказанието. Обвинител по делото е бил прокурор Л.М.

Към момента на подаване на жалба до КЗЛД- 30.08.2006 г. П.Ц. е изтърпяла наказанието си.

През 2006 г. излиза книга, в която авторът - Л.М. възпроизвежда целият наказателен процес като използва и разпространява факти за жалбоподателката, станали му известни в кръга на неговата длъжност като прокурор. Сред тази информация са и следните лични данни на жалбоподателката- **име, възраст, образование, месторабота, също и името на нейното дете, здравословни проблеми, личен живот, снимка.**

Към момента на издаване на книгата, Л.М. е бил все още окръжен прокурор. Посочените лични данни са били обработвани в качеството му на обработващ лични данни. Администратор по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД е главният прокурор.

В становището си до КЗЛД М. изразява мотиви за недопустимост на жалбата, позовавайки се на публичността на наказателния процес.

В становището на Главна прокуратура до КЗЛД се поддържа тезата, че Главният прокурор се явява администратор на лични данни само по отношение на данните на лица, намиращи се в трудово или служебно правоотношение с него.

Жалбата обхваща материя, свързана с последващо използване на информация, придобита от Л. М. в качеството му на окръжен прокурор.

Чл.136 , ал.2 от Закона за съдебната власт задължава прокурорите да пазят като служебна тайна сведенията, станали им известни в кръга на службата и засягат интересите на гражданите, юридическите лица и държавата. Нарушаването на разпоредбата е обвързано с наказателна отговорност по чл.198 ал.1 и ал.2 от НПК, където се предвижда наказателна отговорност при разгласяване на информация от досъдебното производство.

Съгласно чл.26, ал.1 от Закона за защита на класифицираната информация /ЗЗКИ/ **“служебна тайна** е информацията, създавана или съхранявана от държавните органи или органите на местното самоуправление, която не е държавна тайна, нерегламентираният достъп до която би се отразил неблагоприятно на интересите на държавата или би увредил друг правозащитен интерес”. Като такава, съгласно чл.9, ал.2 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/, служебната тайна би следвало да се определи като класифицирана информация и това е недвусмислено визирано в чл. 1 ал. 3 от ЗЗКИ, където **служебната тайна е изрично обявена за класифицирана**. Сроктът за нейното съхраняване съгласно чл.34, ал.1 т. 4 от ЗЗКИ е 2 години, след което редът за достъп до нея се осъществява съгласно разпоредбите на ЗДОИ. Но конкретният казус не би следвало да се съотнася към тази материя, дотолкова доколкото целта на достъпа до обществена информация е свързан с правото на гражданите да си изградят мнение на **задължените по закона субекти и тяхната дейност**, поради което съдържанието на правните норми е различно. Още повече, че **чл.2 ал.1 от ЗДОИ автоматично изключва приложението му по отношение на обработката на лични данни.**

Случаят по-скоро третира въпроса за неправомерна обработка на лични данни, резултат от реализацията на художествените търсения на М. Създавайки художествено произведение, той визира факти от личния живот на П.Ц. и сина ѝ, по начин който ги прави идентифицируеми.

Разпространението на тази информация се извършва от г-н Л.М. Сдобиването с горепосочената информация, същият извършва в качеството си на орган на съдебната власт, което се признава в предговора към издадената от него книга. В желанието на М. да сподели професионалния си опит с неограничен кръг аудитория той използва факти, станали му известни във връзка с изпълнение на служебни задължения. ЗЗЛД в чл.2 ал.2 т.2 забранява последваща обработка на данни, чиято цел е различна от първоначалната. Макар че в чл.4 ал.2 е предвидена възможност за обработване на лични данни за целите на литературното и художествено изразяване, същото е допустимо, **само ако не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят данните.** В тези случаи, администраторът на лични данни е длъжен да осигури подходяща защита, чрез превръщането на данните в анонимни. Излагайки факти от интимния живот на жалбоподателката и свързани с нея лица, авторът на книгата нарушава чл.5, ал.1 т.3 от ЗЗЛД, уреждащ категоричната забрана за обработване на т. нар. чувствителни данни. Тук трябва да се отбележат и разпоредбите на Директива 95/46/ЕО, където в Раздел III, чл.8 са уредени специалните категории данни, като в т.5 са и данните, обработването на които е свързано с наказателни присъди и закононарушения, като в тези случаи контролът за тяхното обработване и съхранение се възлага на официален орган.

Комисията не счита, че следва да бъде уважено изразеното от М. становище за недопустимост на жалбата,

позовавайки се на публичността на наказателния процес.

Идеята на наказателния процес е да поправи и превзпита осъдения към спазване законите и добрите нрави, като наказанието се определя адекватно на престъплението. С неговото изтърпяване се предполага, че целта на процеса е реализирана. Това е идеята и на правото на реабилитация, която заличава осъждането и отменя за в бъдеще последиците, които законите свързват със самото осъждане. С действията си като прокурор М. пренебрегва целите на основни институти в наказателното право и процес и произтичащите от тях права на лицата /като правото на реабилитация/.

Правната теория обяснява публичното начало в наказателния процес като възможност за всеки гражданин, който желае, да присъства при разглеждането на делото в съдебно заседание. Публичността на съдебните заседания имат огромно значение за ефективността на наказателния процес. Тя осигурява обществен контрол върху съдебната дейност и стимулира съда да подготви и проведе съдебно заседание в пълно съответствие с всички изисквания на НПК; повишава авторитета на съдебните органи и доверието на обществеността в тяхната дейност; съдейства за разкриване на обективната истина въобще и по-специално за разкриване на нови източници на сведения за обстоятелствата, които са свързани с делото; осигурява защитата на правата и законните интереси на гражданите, повишава тяхната правна култура, като ги запознава с действащите закони. **Публичността се отнася до съдебните заседания, но не и до останалите фази на наказателния процес.** Тоест - публичността на процеса е **фиксирана към един определен момент във времето**, през което се провеждат съдебните заседания и възможността за присъствие на гражданите е свързана най- вече с основни принципи на съдопроизводството - установяване на обективната истината, безпристрастност, справедливост, прозрачност и т.н. В подкрепа на идеята за публичността на процеса към даден момент е и фактът за наличието на регламентация в редица правилници за реда за съхраняване на делата и достъпът до тях /Правилник за съдебната администрация в районните, окръжните, военните и апелативните съдилища- ДВ, бр.10, ноември, 2006 г., издаден на основание чл.188 ал.3 от ЗСВ/, като правото на достъп се признава само по отношение на лицата, имащи правен интерес. Още повече, че в споменатия правилник е посочен и срок на съхранение на делата и последващото им унищожаване или предаване в държавния архив, който в случая е изтекъл /10 г./. По отношение на прокурорските преписки по-детайлна е регламентацията в Правилника за организацията и дейността на администрацията на прокуратурата на Република България /изготвен от главния прокурор и утвърден от ВСС на основание чл.188, ал.1 от ЗСВ/, където в чл.71 е казано, че след приключване на преписките те се описват и архивират. Тоест, наличието на нормативно определен ред за достъп до данни по своята същност предполага ограничаване на достъпа за в бъдеще. Това правило е уредено и на конституционно ниво в чл.42, ал.2 от Конституцията на Република България, който гласи, че "Гражданите имат право на информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес, ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права".

Макар и позовавайки се на публичността на процеса, в книгата си М. включва и допълнителна информация, останала извън рамките на съдебния процес и засягаща интересите на трети лица - сина на жалбоподателката. Визирайки неговото име, в качеството му на син на подсъдимата, той го прави идентифицируем по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗЗЛД, което по своята същност е посегателство срещу неговата неприкосновеност и личен живот и свързаните с тях права. В книгата се визират и факти от личния живот на жалбоподателката /интимните ѝ взаимоотношения с другия обвиняем по делото/, подробности около нейното здравословно състояние - данни, които не са станали публично достояние в процеса.

От друга страна, ЗЗЛД се прилага за обработка на лични данни, съставляващи или предназначени да съставляват част от регистър /чл.1 ал.3 от ЗЗЛД/. Следователно, ЗЗЛД е приложим дотолкова, доколкото информацията от наказателния процес в последствие е обективизирана в съответен регистър, какъвто би бил този на протоколите от съдебните заседания, на присъдите, актовете на прокурора в досъдебната фаза, чийто ред на организация и достъпът до тях е регламентиран в гореспоменатия Правилник. Публичен характер от актовете на прокурора има обвинителния акт. Следователно, ако се приеме, че публичността дава право на неограничена обработка на данните, то тогава прокурорът, в качеството си на гражданин, присъствал на съдебните заседания и автор на издадената от него книга, би следвало да се позовава само на информация, изнесена в рамките на съдебните заседания.

На следващо място, чл.1 ал.4 от ЗЗЛД препраща към уредбата за обработване на лични данни по силата на специални закони, когато се касае за целите на наказателното производство. Но, случаят третира материя, при която веднъж събрани, данните за целите на наказателното производство, те са реализирани с оглед на крайната фаза на процеса - постановяване на осъдителна присъда, така че тяхната вторична обработка вече излиза извън целите и нуждите на процеса и ЗЗЛД би следвало да се приложи като специален закон, по отношение на наказателно-правната уредба. По същия начин тази уредба е намерила отражение и в чл.3 от Директива 95/46/ЕО, където приложението на Директивата се изключва **за дейности** на държавата в сферата на законите за престъпността. Излагайки факти, установени в досъдебната фаза на наказателния процес срещу жалбоподателката по начин, по който достъпът до тях се оказва неограничен по отношение на време и лица, М. нарушава нейни основни човешки права, свързани с правото на неприкосновеност на личния живот и достойнство. В този смисъл се констатира нарушение на основни принцип, прогласени в:

1. Конституция на Република България:

1.1. Чл.4 ал.2 от Конституцията, съгласно който Република България гарантира живота, достойнството

и правата на личността и създава условия за свободно развитие на човека и на гражданското общество.

1.2. Чл.39. (1) Всеки има право да изразява мнение и да го разпространява чрез слово - писмено или устно, чрез звук, изображение или по друг начин.

(2) Това право **не може да се използва за накръняване на правата и доброто име на друго** и за призоваване към насилствена промяна на конституционно установения ред, към извършване на престъпления, към разпалване на вражда или към насилие над личността.

2. Конвенция за защита правата на човека и основните свободи:

“чл.8 т.1 Всеки има право на зачитане на неговия личен и семеен живот, на неговото жилище и тайната на неговата кореспонденция”.

3. Всеобща декларация за правата на човека

“чл.12 Никой не трябва да бъде подлаган на произволна намеса в личния му живот, семейството, жилището и кореспонденцията, нито на посегателства върху неговата чест и добро име. Всеки човек има право на закрила от закона срещу подобна намеса или посегателства”.

По силата на чл.3 от ЗЗЛД, главният прокурор се явява администратор на лични данни в конкретния казус, а окръжния прокурор - обработващ, по смисъла на § 1, т.3 от Допълнителните разпоредби. Администраторът е длъжен да спазва разпоредбите на ЗЗЛД във връзка с обработването на лични данни. За вреди, причинени на трети лица от действията или бездействията на обработващия данни, администраторът отговаря солидарно с него - чл.23 ал.5 от ЗЗЛД.

Съгласно гореизложеното в т.П, ако приемем че НПК се явява специален закон по отношение на обработването на лични данни до приключване на наказателното преследване и реализиране целите на процеса, то към момента на постановяване на присъдата - 1994 г. не са налице нарушения на неговите разпоредби. Нарушенията са налице при последващата вторична обработка, при която ЗЗЛД се явява специален по отношение на наказателно-правната уредба.

В становището на Главна прокуратура до КЗЛД изразената теза, че Главният прокурор се явява администратор на лични данни, само по отношение на данните на лица, намиращи се в трудово или служебно правоотношение с него, не би следвало да се приеме, тъй като с оглед изпълнението на целите и задачите си, в Главна прокуратура се обработват значително по-голям обем лични данни и на лица, обект на наказателно преследване. Изразява се становище за недопустимостта на жалбата с оглед на факта, че към момента на подаването ѝ, служебните правоотношения с прокурора М. са прекратени.

Като администратор на лични данни, главният прокурор е изпълнил задълженията си по отношение на създаване на правила за обработка на данни, свързани с дейността на прокуратурата в Правилник за организацията и дейността на администрацията на прокуратурата на Република България.

В чл.24 ал.6 от ЗЗЛД е посочено, че обработващият данни може да ги обработва само по указание на администратора, освен ако в закон не е предвидено друго. Прокурорът М. е бил длъжен да се съобрази както с разпоредбите на ЗЗЛД и ЗСВ.

Водима от горното Комисията

РЕШИ:

Уважава жалба с рег. № Ж- 52/ 30.08. 2006г. от П.Ц. срещу адвокат Л. М.

На основание чл.10, ал.1, т.5 от Закона за защита на личните данни предписва:

1. Указва на Л.М. в случаите, когато обработва лични данни единствено за целите на художественото изразяване, да не нарушава неприкосновеността и личния живот на гражданите, като при бъдещо тиражиране на литературното му произведение да приведе данните на П.Ц. в анонимни.

2. Указва на Главния прокурор да не допуска за в бъдеще незаконосъобразно обработване на лични данни и да оказва ефективен контрол по отношение на обработващите данни в подчиненото му ведомство като не допуска обработване на лични данни без наличие на законови основания за това и в нарушение на реда, предвиден в ЗЗЛД и действащото в Република България законодателство.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгени Радев /п/

Ради Романски /п/

ПРОГРАМА ФАР

БЪДЕЩО ЗАСИЛВАНЕ АДМИНИСТРАТИВНИЯ КАПАЦИТЕТ НА БЪЛГАРСКАТА КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИ ДАННИ И ПРЕДОСТАВЯНЕ НА УСЛОВИЯ ЗА ПРИЛАГАНЕ НА КЗЛД

ПРОЕКТ № BG2005/017-586.03.01

Таня Пищялова

Проектът включва изпълнението на два договора: Туиннинг договор и Договор за доставка на техническо оборудване.

Туиннинг проекта BG/2005/IB/OT/02 по програма Фар 2005 беше подписан на 27.12.2006 г., като изпълнението му започна през месец януари, според предвиденото в договора.

Разделен е на пет компонента:

Компонент 1: Анализ на законодателната рамка;

Компонент 2: Институционално изграждане;

Компонент 3: Информационна система на КЗЛД;

Компонент 4: Разглеждане на

жалби и контролна дейност;

Компонент 5: Стратегия и методи за повишаване на обществената информираност за дейността на КЗЛД.

Туиннинг проектът включва 42 дейности (37 работни срещи и семинари в България и 5 учебни посещения в Испания), които покриват основната цел на проекта - институционално изграждане и свързаните с него инвестиции в българската КЗЛД, за да се постигне по-висока ефективност и по-добра оперативност на дейностите по защита на личните данни в страната, чрез приемане и изпълняване на най-добрите практики на ЕС, при предотвратяване на нарушения при защитата на лични данни, както и за най-добрата им защита.

Проектът покрива различни сектори за защита на личните данни: телекомуникации, МВР, правосъдие, здравеопазване, застраховане, директен маркетинг, банки, видеонаблюдение, електронно правителство и др.

Подготовката по изпълнението на дейностите беше

извършена през февруари 2007 г. и тяхното провеждане започна през месец март.

Проектът стартира с работна среща на тема "Контролна дейност, извършвана от КЗЛД и испанската Агенция за защита на данните". На срещата бе представена структурата на дирекциите и движението на преписките, както и практически примери от контролната дейност на КЗЛД и испанските партньори.

През месец април се проведе работно посещение в Мадрид на дирекция "Контролна

дейност", където бяха разгледани в детайли конкретни преписки от основните сектори за защита на личните данни.

По този начин Компонент 4 от проекта Разглеждане на жалби и контролна дейност е почти завършен.

През март съвместно бяха проведени и три мероприятия на тема: "Анализ и хармонизиране на законодателството и защитата на лични данни в сектори Държавна администрация (местна администрация и достъп до публични регистри) и Правосъдие". В тях взе участие и бившият директор на испанската Агенция за защита на данните г-н Хосе Луис Пиняр Маняс.

В края на месеца осем представители на КЗЛД посетиха Испанската агенция в Мадрид и регионалната агенция за защита на данните в автономната област Страната на баските. Посещението беше насочено към дейността и структурата на отдел Регистър на администраторите, включително издаване на бюлетин и Интернет страница.

Работна среща за анализ и хармонизиране на законодателството и защитата на лични данни в сектор Здравеопазване (включително и генетични данни) се проведе в началото на месец април. Бяха разгледани няколко конкретни казуса, свързани с медицинските данни и практиките в съответния сектор.

В момента се подготвят техническите спецификации за Договора за доставка, за да се изпратят за одобрение на Европейската делегация и Централното звено за финансиране и договаряне към Министерството на финансите.

Дейностите по проекта продължават според предвиденото в договора изпълнение, като ежесечно се провеждат мониторингови доклади по проекта, осигуряващи мерки за защита и ефективен контрол.

Въпрос на Стефан Трифонов Драганов

Относно: Необходима ли е регистрацията на Едноличен търговец като администратор на лични данни по ЗЗЛД?

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ДРАГАНОВ,

Във връзка с отправено от Вас запитване към Комисията за защита на личните данни за това дали е необходимо при упражняване на своята дейност като едноличен търговец да се регистрирате като администратор на лични данни по Закона за защита на личните данни(ЗЗЛД), Ви уведомяваме за следното:

По силата на чл. 56 от ТЗ като едноличен търговец може да се регистрира всяко дееспособно физическо лице с местожителство в страната. Следователно, при упражняване на своята търговска дейност, Вие сам или съвместно с друго лице определяте целите и средствата за обработване на лични данни и сте администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал.1 от ЗЗЛД.

На следващо място, в качеството си на работодател, Вие ще сключвате трудови договори с физически лица по силата на Кодекса на труда и Наредба № 4/11.05.1993г.

В този случай, обработването на личните данни на наетите от Вас по трудово правоотношение лица, ще се осъществява на основание чл.4, ал.1, т. 1 от ЗЗЛД.

Всеки администратор на лични данни е длъжен да подаде заявление за регистрация преди да започне да обработва лични данни (чл.17, ал.1 от ЗЗЛД). Последните изменения и допълнения на Закона за защита на личните данни са обнародвани в ДВ, бр. 91 от 10.11.2006 г. По силата на § 33 от Преходните и заключителни разпоредби в срок от три месеца от влизането в сила на този закон (3 дни след обнародването в ДВ), администраторите, които подлежат на регистрация, подават заявление за регистрация.

Администраторът или негов представител подава заявление за регистрация и документи по образец, утвърден от Комисията за защита на личните данни.

За Ваше улеснение можете да намерите необходимите образци за заявление за регистрация и указания за тяхното попълване на интернет страницата на Комисията -www.cdpd.bg (Документи на КЗЛД/ Образци).

Въпрос на Надя Дичева

Относно: Спазването на закона за защита на личните данни

Раздават се дебитни карти за обслужване на заплатите на работещите, като не се държи те да бъдат лично връчени и се раздават на близки, познати или съпрузи. Въпросите ми към Вас са :

- 1.Нарушение ли е това на закона?
- 2.Как се процедира в такива случаи?
- 3.Какви са глобите за лицето -нарушител още повече,че то е и обработващ лични данни.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ДИЧЕВА,

Във връзка с отправено от Вас запитване към Комисията за защита на личните данни за това дали представлява нарушение на Закона за защита на личните данни(ЗЗЛД) раздаването на дебитни карти за обслужване на заплатите на работещите в дружество на техни близки, познати и роднини, Ви уведомяваме следното:

Правоотношенията по издаването и използването на електронни платежни инструменти, каквито са дебитните карти се извършва по реда, определен в Закона за паричните преводи, електронните платежни инструменти и платежните системи(ЗППЕПИПС). В чл. 27, ал.10 ЗППЕПИПС е посочено, че оправомощен държател на електронен платежен документ(ЕПД), наричан “оправомощен държател”, е само физическо лице, на което ЕПИ е издаден въз основа на сключено’ от него споразумение за издаване и използване на ЕПИ. Оправомощен държател може да бъде и физическо лице, което е представител на юридическо лице.

Чл.10, ал.2 на Наредба № 16 от 29.09.2005 г. за електронните платежни документи изрично сочи, че банкова карта се издава въз основа на договор за банкова карта, като банката дава възможност за получаването ѝ от оправомощения държател в срок не по-дълъг от 15 дни от сключване на договора, освен ако не е, уговорено друго. Издателят(съответната банка) не може да изпраща банкови карти на лица, с които няма сключен договор (чл.18, ал.4 Наредба № 16).

От Вашето писмо не става ясно коя е банковата институция, издала дебитните карти. За да бъдат предприети конкретни мерки от Комисията за защита на личните данни по отношение на банката е необходимо да ни изпратите допълнително по-подробна и точна информация (доказателства) в подкрепа на Вашите твърдения..

По отношение на въпроса Ви каква е процедурата при нарушаване правата на физическо лице. по Закона за защита на личните данни следва да се посочи, че в такива случаи е приложима разпоредбата на чл.38 от ЗЗЛД, съгласно който всяко физическо - лице, чиито права са нарушени може да сезира комисията в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. В чл.12 и следващите от Правилника за дейността на комисията и нейната администрация е описана подробно цялата процедура при постъпване на искане, с което се сезира комисията.

За Ваше улеснение можете да намерите необходимите нормативни актове и допълнителна информация на интернет страницата на Комисията – www.cpdp.bg.

Въпрос на Светломир Калчев

Относно: ТВИ кредит имат ли право да събират и задържат лични данни за Вас и вашите роднини, които са им предоставени при кандидатстване за кредит за закупуване на стоки на изплащане, за който не сте одобрен.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КАЛЧЕВ,

Във връзка с отправено от Вас запитване към Комисия за защита на личните данни за това дали ТВИ кредит имат право да задържат документите, които сте попълнили и подписали при кандидатстване за отпускане на кредит за закупуване на стоки на изплащане, за който не сте бил одобрен, Ви уведомяваме следното:

От изложеното във Вашето писмо става ясно, че сте подписали декларация, с която давате съгласие да бъдат обработвани личните Ви данни при кандидатстване за кредит за закупуване на стоки на изплащане. След проведеното проучване не сте одобрен и заявявате пред ТВИ, че желаете да Ви бъдат върнати документите, които са събрани във връзка с това, но Ви е отказано. Видно от гореизложеното се касае за отношения, които Ви засягат лично. ТВИ кредит обработват Ваши лични данни и такива за роднините Ви, а това трябва да става при спазване на разпоредбата на чл.2, ал.2 от Закона за защита на личните данни: законосъобразно и добросъвестно; да ги събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин несъвместим с целите (чл.2, ал.2, т.2 ЗЗЛД); да бъдат съотносими, свързани с и ненадхвърлящи целите, за които се обработват (чл.2, ал.2, т.3 ЗЗЛД); не на последно място те трябва да се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват (чл.2, ал.2, т. 5 ЗЗЛД).

За да упражни правомощията си по чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД, Комисията трябва да бъде сезирана с жалба по съответния ред. Всяко физическо лице има право да сезира Комисията при нарушаване на правата му по този закон в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му (чл.38, ал.1 ЗЗЛД). В чл.12 и следващите от Правилника за дейността на комисията и нейната администрация е описана подробно цялата процедура при постъпване на искане, с което се сезира комисията.

В писмото, което сте изпратили искате разяснение на действията на ТВИ кредит. Такова тълкуване и прилагане разпоредбите на ЗЗЛД може да Ви бъде дадено, но ако считате, че правата ви по ЗЗЛД са нарушени, моля изложете Вашите твърдения под формата на жалба в **петдневен срок**, като посочите в какво според Вас се състои нарушението (опишете подробно това, което сте изложили в писмото) и какви мерки искате да бъдат предприети по отношение на този администратор на лични данни, за да сезирате по надлежния ред Комисията.

За Ваше улеснение можете да намерите необходимите нормативни актове и допълнителна информация на интернет страницата на Комисията – www.cpdp.bg.

Въпрос на Надежда Петрова

Относно: Защитата на лични данни при здравно осигуряване

Работодателят ми е сключил договор със здравно-осигурителна фирма. Интересува ме дали има право да изиска от нас да подпишем декларация със следния текст :

”На основание чл.18 ал. 2 от Закона за защита на личните данни давам съгласието си за обработване на личните ми данни, както и теза на осигурените членове на моето семейство, включително лични данни, отнасящи се до здравословното ни състояние, до които Осигурителят е получил достъп при сключването и изпълнението на здравно-осигурителния договор, както и за изпълнението на договори със служби по трудова медицина, с които Работодателят ми (следва името на фирмата) има правоотношения.” Казаха ни, че е задължително да изпишем собственоръчно имената си и ЕГН и да сложим подпис под тази декларация.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПЕТРОВА,

Във връзка с отправено от Вас запитване към Комисията за защита на личните данни за това дали работодателят Ви има право да изиска от Вас да подпишете декларация, в която да посочите личните си данни, във връзка със сключения от него договор със здравно осигурително дружество, Ви уведомяваме следното:

Вашият работодател е администратор на лични данни на основание чл.3 ал.1 ЗЗЛД.

В качеството си на такъв, той обработва лични данни в изпълнение на нормативно установено задължение (чл.4 ал.1 т.1 ЗЗЛД). Като Ваш работодател той се явява осигурител по чл.5 ал.1 от Кодекса за социално осигуряване, т.е. има задължение да внасят осигурителни вноски за други физически лица. За да изпълни тези свои законови задължения, той обработва личните Ви данни. Освен това на основание чл.39 ал.1 от Закона за здравното осигуряване има задължение от възникване на основанието за здравно осигуряване ежесечно да предоставя данни за осигурените лица в териториалните поделения на НОИ с декларация по утвърден от НОИ и НЗОК образец.

От друга страна, ако във Вашия конкретен случай се касае за доброволно здравно осигуряване, извън рамките на задължителното здравно осигуряване, то Вие сте сключили здравноосигурителен договор със здравноосигурително дружество (чл. 84, ал.3 Закон за здравното осигуряване), от който за Вас произтичат права и задължения. Вашият работодател се явява посредник при сключването на този договор и за него възниква задължението за внасяне на здравноосигурителните вноски и следователно може да обработва личните Ви данни и на основание чл.4 ал.1 т.3 ЗЗЛД - т.е. когато обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор.

В случая не бива да Ви притеснява това, че Вашият работодател обработва личните Ви данни и иска от Вас да подпишете тази декларация, тъй като тези негови действия са законосъобразни, а освен това като администратор на лични данни той носи и своята административно-наказателна отговорност при нарушаване разпоредбите на Закона за защита на личните данни.

По отношение на данните за членовете на Вашето семейство, не би следвало да се изисква от Вас да давате съгласието си, тъй като Вие можете да разрешите обработването само на тези данни, които се отнасят до Вас самата, но не и за трети лица. Едно такова волеизявление не би имало правна стойност, освен в случаите, когато се касае за непълнолетен член на семейството Ви.

Въпрос на Иван Паличев

Относно: Регистрация на администратори на лични данни

1. Трябва ли всички юридически лица да се регистрират, или на санкция подлежат тези, които задължително трябва да се регистрират (и не са го направили) съгласно описаните в заявлението за регистрация условия за задължителна регистрация (стр. 2, II, т.А.)?

2. Във връзка с второто посочено задължително условие от Заявлението за регистрация (II, т.А. - обработване на лични данни при упражняване на правомощия, предоставени със закон) означава ли, че фирма, която е с персонал 8 (осем) човека и по силата на закона служителите . предоставят определени документи за назначаване на работа, юридическото лице става администратор на лични данни и подлежи на задължителна регистрация, или се прилага следващото (трето) условие, при което задължението за регистрация възниква при подържане на регистър с данни за не по-малко от 100 физически лица? Ако е така, означава че юридическо лице с персонал от 8 човека не подлежи на задължителна регистрация по Закона.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПАЛИЧЕВ,

Във връзка с отправено от Вас запитване към Комисията за защита на личните данни за това дали е необходимо всички юридически лица да се регистрират като администратори на лични данни по Закона за защита

на личните данни (ЗЗЛД) или на санкция подлежат само тези, които задължително трябва да се регистрират, Ви уведомяваме за следното:

При упражняване на своята дейност юридическите лица сами или съвместно с друго лице определят целите и средствата за обработване на лични данни и са администратори на лични данни по смисъла на чл.3 ал.1 от ЗЗЛД.

Всеки администратор на лични данни е длъжен да подаде заявление за регистрация преди да започне да обработва лични данни (чл.17 ал.1 от ЗЗЛД). Последните изменения и допълнения на Закона за защита на личните данни са обнародвани в ДВ, бр.91 от 10.11.2006 г. По силата на §33 от Преходните и заключителни разпоредби в срок от три месеца от влизането в сила на този закон (3 дни след обнародването в ДВ), администраторите, които подлежат на регистрация, подават заявление за регистрация.

Администраторът или негов представител подава заявление за регистрация и документи по образец, утвърден от Комисията за защита на личните данни.

В чл.17а ал.2 от ЗЗЛД е предвидена и разпоредба, съгласно която Комисията за защита на личните данни може да освободи от задължение за регистрация администратори, които обработват данни, извън тези по чл. 17а ал. 1 ЗЗЛД, когато обработването не застрашава правата и законните интереси на физическите лица, чиито данни се обработват. Условието и редът за освобождаване се уреждат в Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, като комисията определя критериите за това.

Към настоящия момент новият Правилник на комисията е обнародван в Държавен вестник бр.25 от 23.03.2007 г. В чл.46 на същия са посочени критериите, на които трябва да отговарят администраторите, за да бъдат освободени от задължението за регистрация.

От зададените от Вас въпроси става ясно, че Ви интересува регистрацията предимно във връзка с данните за Вашите служители, които обработвате. В качеството си на работодател Вие сключвате трудови договори с физически лица по силата на Кодекса на труда. В този случай, обработването на личните данни на наетите от Вас по трудово правоотношение лица ще се осъществява на основание чл.4 ал.1 т.1 от ЗЗЛД. В новия правилник е предвидено, когато администраторът обработва данни, свързани с трудови или членствени правоотношения и броят на лицата, за които се обработват данните е не повече от петнадесет, той да бъде освободен от задължение за регистрация (чл.46 ал.1 т.5 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация).

Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, ще можете да намерите на интернет страницата на Комисията – www.cdpd.bg, както и необходимите образци за заявление за регистрация и указания за тяхното попълване (Документи на КЗЛД/ Образци).

Въпрос на Димитър Димитров

Относно: Ваше запитване във връзка с това дали Общинска администрация, отдел “Земеделие” гр. Долна Митрополия има право да отказва да Ви предостави имената и адресите на арендодателите от общината.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ДИМИТРОВ,

Във връзка с отправено от Вас запитване към Комисията за защита на личните данни за това дали Общинска администрация, отдел “Земеделие” гр. Долна Митрополия има право да отказва да Ви предостави имената и адресите на арендодателите от общината, Ви уведомяваме следното:

Общината е основната административно-териториална единица, в която се осъществява местното самоуправление (чл.2, ал. 1 ЗМСМА). Тя е юридическо лице и има право на собственост и самостоятелен общински бюджет (чл.14 ЗМСМА). Като орган на местното самоуправление Община Долна Митрополия е администратор на лични данни на основание чл. 3, ал. 1 ЗЗЛД. В качеството си на такъв тя обработва лични данни в изпълнение на нормативно установено задължение (чл.4, ал. 1, т. 1 ЗЗЛД).

Във Вашия конкретен случай личните данни на арендодателите - имена и адреси не могат да Ви бъдат предоставени законосъобразно, тъй като тези лица не са дали своето изрично съгласие за това (чл.4 ал.1 т. 2 ЗЗЛД). Не е налице и нито едно от условията, посочени в чл.4 на Закона за защита на личните данни, при наличието на които обработването е допустимо.

ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАНИИ В ЕВРОПА

ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАНИИ ВЪВ ФРАНЦИЯ

Националният орган, осъществяващ защитата на личните данни във Франция е Националната комисия за защита на данни и свободи. Основана е със закон № 78-17 от 06.01.1978 г., Тя е независим административен орган. Комисията е колективен орган съставен от 17 членове:

- 4 членове на Парламента (2 депутати и 2 сенатори);
- 2 членове на Икономическия и социален съвет;
- 6 представители на юридическите ведомства (2 на Държавния съвет /френския Върховен административен съд/, 2 на Касационния съд и 2 съветници от Сметната палата).
- 5 квалифицирани члена - един назначен от президента на Националното събрание, друг - от президента на Сената и трима - от

Министерския съвет.

Членовете на комисията се избират за срок от 5 години, а за парламентарните представители – парламентарния им мандат.

12 от 17-те членове на Комисията се избират от общите събрания на юрисдикциите, към които принадлежат. Комисията избира председател измежду своите членове. Тя не получава инструкции от друг орган. Министрите, публичните власти, управителите на компаниите, независимо дали публични или частни, не могат да се противопоставят на действия на Комисията по каквато и да е причина и трябва да предприемат всякакви действия за улесняване на нейните задачи.

Ежегодно Комисията съставя доклад, който представя на Президента на Републиката и на Парламента.

Председателят на Комисията самостоятелно назначава своите сътрудници. Бюджетът на Комисията е част от държавния бюджет. Служителите ѝ са държавни служители. Решенията на Комисията могат да бъдат обжалвани пред административна юрисдикция (Държавния съвет).

Всеки член на Националната комисия за защита на данни и свободи (без председателя) следи за изпълнението на законите, касаещи защитата на данни и граждански права в определен сектор – държавни финанси, административни единици и аудиовизуални системи, публични свободи, правосъдие, сигурност, културна сфера, социална сфера, здравеопазване, работа, търговия, кредитни пари, управление на рисковете и правата, мрежи и телекомуникации, икономика, технологии и международни дейности. Това разделение установява известна специализация на комисарите в определената им област, което улеснява контактите им с администраторите на данни.

Законът № 78-17/06.01.1978 г. задължава Комисията да се събира два или три пъти месечно на пленарни заседания по теми, определени от председателя. На заседанията се разглеждат и се вземат решения, които биват мнения или разрешение за обработване на данни. Също така се обсъждат законопроекты и декрети, дадени от правителството за мнение. Заседание може да се свика по собствена инициатива или по искане на заинтересована страна.

С направените промени в закона от 6 август 2004 г. Комисията може да заседава в ограничен състав от 6 души, както и чрез процедура да налага санкции на администратори, които не се придържат към закона – предупреждения, парични санкции, принудително изпълнение, преустановяване на обработването и др.

В дейността си Комисията се подпомага от администрация, разделена на три нива:

- правна дирекция,
- административна дирекция,
- експертна информативна контролна дирекция.

Като част от задълженията Комисията информира гражданите относно техните права и задължения и подпомага физическите лица да упражняват правата си. Тя получава жалби и искания от физически лица и отговаря на всички искания за съвет, които получава. Приема препоръки за правилното прилагане на закона (28 препоръки

до сега по най-различни проблеми: телефонни услуги; потребителски кредити; извадки и проучвания; кабелна телевизия; използване на файлове с цел политическа комуникация; медицински научни изследвания; страници със здравна информация; разпространяване на съдебни решения по интернет и др.). Насърчава приемането на професионални правила за добро поведение или етични кодекси в различни професионални сектори (директен маркетинг, кол центрове, маркетинг).

Комисията непрекъснато се информира за развитието на техническите процеси; тя разработва доклади, които предоставя за публични консултации (консултантска помощ на обществото) (файлове за борба срещу измамите в областта на потребителските кредити, рекламата чрез email, технологии за биометрично разпознаване, интернет, електронно наблюдение на работното място и др.). Тя предлага на правителството всички необходими законодателни или регулаторни мерки за адаптиране на защитата на правата и свободите към развитието на технологиите.

Тя разполага със специални правомощия за прилагане на законодателството. Записва изпълнението на всички компютърни файлове и предоставя на обществото цялото обработване, което е заявено с индикация за неговите цели, мястото, където може да се реализира правото на достъп и категориите от лица, които получават информация (повече от 800 000 заявления до момента). Нито един публичен файл не може да бъде осъществен без мнението на Комисията. Ако решението е неблагоприятно, файлът може да бъде осъществен само, ако Държавният съвет издаде положително становище.

Комисията по своя инициатива или вследствие на жалба от физическо лице може да извършва одити по отношение на всеки файл (извършва около 50 одита годишно). В случай на съпротива, Комисията може да издаде предупреждения на лицата отговорни за файловете или да информира прокурора за всяка известна на него съпротива.

Комисията получава 300 нови форми за заявяване на обработване на лични данни дневно, 8000 телефонни обаждания за месец, 4000 жалби или искания на мнение годишно.

ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В БЕЛГИЯ

Белгийският орган за защита на лични данни е Комисията за защита на личния живот. Тя е създадена през 1992 г. като независим орган за контрол на защитата на личния живот, относно обработването на лични данни. Законовата основа, на която е стъпила е широкообхватна, което ѝ дава големи правомощия.

През годините Комисията претърпява голямо развитие, тъй като се увеличава броя на обработването на данни, а и нуждата от извършване на услуги по най-бързия възможен начин.

Законът от 26 февруари 2003 г. приема статута на Комисията за защита на личния живот и определя кръга на правомощията ѝ, като ѝ предоставя възможност да утвърди автономията си. Законът дава пълна самостоятелност на органа и я потвърждава със създаването на секторни комисии. Увеличаването на броя на членовете и утвърждаването на административния капацитет трябва да дадат на Комисията повече оптимизъм и средства, за да адаптира организацията и увеличи ефикасността и ефективността си. Начинът на създаване на секторните комисии и моделът за сътрудничество гарантират бързото и коректно обслужване на гражданите.

С промените внесени от закона от 26.02.2003 г., променящ закона от 1992 г., относно защитата на личния живот, компетентността и функциите на Комисията се промениха.

Комисията се състои от 8 действащи члена и 8 заместника. От тях само двама изпълняват функциите си постоянно – председателя и заместник председателя.

В Комисията са създадени четири секторни комисии. Всяка от тях има специфични компетенции: социално осигуряване, предприятия, национален регистър на физическите лица и електронни документи за самоличност, публичен и федерален сектор.

Секторните комисии имат по шестима членове – трима представители на Комисията за защита на личния живот и трима представители от съответния сектор.

В дейността си Комисията се подпомага от администрация, разделена на три сектора: дирекция “Организация и управление на ресурси”, дирекция “Проучване и научни изследвания”, дирекция “Връзки с обществеността”. Тенденцията е към дирекция “Организация и управление на ресурси” да се създаде административна подкрепа, а към дирекция “Проучване и научни изследвания” – юридическа.

Комисията за защита на личния живот по силата на закона има следните правомощия:

- издава мнения и препоръки на органите и/или компетентните институции;
- издава удостоверения на компетентните институции за обработване или трансфер на данни от личен характер;
- контролира начина на трансфер и обработване на лични данни;

информира и подпомага заинтересованите лица при упражняване на техните права и задължения.

Най-важните задачи, които стоят пред Комисията основно могат да се разделят на четири групи:

1. Мнения и препоръки

Тези дейности са до голяма степен ориентирани към различни обществени институции и в някои случаи към частни лица, отговорни за обработването на лични данни.

2. Разрешения.

Тази дейност засяга даването на разрешение за обработка и трансфер на информация от личен характер, което се дава на дадена институция от даден сектор. Основно правило е, че всички разрешения се обработват само от една секторна комисия.

3. Контрол

По тази дейност Комисията изпълнява много задачи, които засягат в еднаква степен, както обществените, така и частния сектор и юридическите лица.

Обработват се жалби, касаещи конкретни лица, както и трети страни, косвения достъп до информация от личен характер, обработката на декларациите и вписванията в Националния регистър, както и правото на достъп до данните.

4. Информация.

Четвъртата дейност засяга правото на информираност, както на гражданите, така и на обработващите данни от личен характер. Тя обхваща обществените и частния сектор, обикновените хора и отговорниците за обработката на данните. В този смисъл като предоставяне на информация може да се разглежда публичността на Националния регистър, обработването на жалби, годишния отчет на Комисията, представян в Парламента, изготвянето на проекто-план и правилник за вътрешния ред, предоставяне на информация на частни лица и администратори, при запитване от тяхна страна.

Относно различните дейности, осъществявани от Комисията за защита на личния живот, трябва да се подчертае, че те обхващат не само националната, а и международната сфера. Тя взема участие в различни международни органи за контрол (Европол, Шенген...), упражнява активно представителство в организации и работни групи на европейско ниво (например група по чл.29 на европейския съюз, Берлинската групата, заседания на комитети или органи за контрол в областта на защитата на данните).

ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ПОЛША

Контролен орган за защита на личните данни е Главният инспектор за защита на личните данни. Създаден е по силата на Закона за защита на личните данни на Република Полша от 29 август 1997 г. Той се назначава и освобождава от Сейма на Република Полша със съгласието на Сената за срок от 4 години и за не повече от два мандата. Освобождаването от длъжност може да стане само в случай на изтекъл мандат, смърт или тежко заболяване, което не позволява по-нататъшното изпълнение на задълженията, нарушаване на положената клетва или влизане в сила на валидно съдебно решение за извършване на престъпление.

За да бъде избрано за Главен инспектор, лицето трябва да отговаря на следните изисквания: да бъде полски гражданин с постоянно гражданство, да има високи морални принципи, да не е осъждан и да бъде юрист с подходяща квалификация. Той не може да изпълнява други дейности, освен ако е университетски преподавател, както не може да бъде член на коя да е партия или профсъюз, както и да изпълнява каквато и да е обществена дейност, която не може да бъде комбинирана с поста на Главен инспектор.

На 13 юли 2006 г. за Главен инспектор за защита на личните данни бе назначен Миша Сержички, който още същия ден положи клетва пред Сейма и встъпи в длъжност.

Главният инспектор е длъжен да изпълнява своите задължения, стриктно придържайки се към полското законодателство, което от 2006 г. е приведено в пълно съответствие с европейското.

По силата на закона Главният инспектор има следните отговорности:

1. контрол за осигуряване на съответствие на обработването на данните

Миша Сержички - Главен инспектор за защита на личните данни

с изискванията за защита на личните данни;

2. издаване на административни решения и разглеждане на жалби относно прилагането на разпоредби по защитата на личните данни;

3. поддържане на регистър на файлови системи (регистри) с данни и предоставяне на информация за регистрираните файлове с данни;

4. даване на становища по закони и подзаконови актове относно защитата на личните данни;

5. инициране и осъществяване на дейности за подобряване на защитата на личните данни;

6. участие в работата на международни организации и институции, занимаващи се със защита на личните данни.

По предложение на Главния инспектор, председателят на Сейма може да назначи Заместник главен инспектор.

Главният инспектор изпълнява задълженията си, като е подпомаган от Бюрото на Главния инспектор за защита на личните данни.

Принципите на организация и функциониране на Бюрото се определят от неговия устройствен правилник, издаден от Президента на Република Полша.

Бюрото се ръководи от Директор на Бюрото, който се назначава и освобождава от Главния инспектор. Директорът осигурява функционирането на Бюрото и условията за неговата оперативна и организационна дейност. След утвърждаване от Главния инспектор, определя броят на постоянните служители и тяхното класифициране във всяка организационна единица на Бюрото. Главният инспектор изпълнява контрол по функционирането на Бюрото и е работодател на назначените лица.

Главният инспектор има право да определи лицата назначени за инспектори, като писмено ги оправомощи. Оправомощаването може да бъде еднократно или постоянно. Главният инспектор поддържа регистър на направените оправомощавания и определя чрез процедура тяхното съхраняване, връщане и унищожаване.

Директорите на организационните звена на Бюрото могат да получат от Главния инспектор, след писмено упълномощаване, правото от негово име да вземат решения и да издават сертификати.

Бюрото включва следните организационни единици:

- Дирекция "Организационни и административни въпроси";
- Правна дирекция;
- Дирекция "Жалби";
- Дирекция "Инспекции";
- Дирекция "Регистрация на файлове с лични данни";
- Дирекция "Информационни технологии";
- Дирекция "Финанси"; Отдел "Защита";
- Служител "Човешки ресурси";
- Екип за работа с медиите.

Организационните звена се ръководят от директори освен дирекция "Финанси", която се управлява от главен счетоводител, отдел "Защита" - от упълномощеното лице за защита на класифицираната информация, екипът за работа с медиите - от говорителя и служителя по човешките ресурси.

Дирекция "Организационни и административни въпроси" осъществява:

- водене на канцеларията и деловодството;
- осигуряване на организационни услуги;
- улеснява международните контакти;
- участва в комисии, назначени от Главния инспектор;
- гражданска защита;
- осигурява услуги като:

икономически, технически и поръчки за доставки;

- безопасност и здраве на труда;

Правна дирекция:

- подготвя правни становища по случаи възложени от Главния инспектор, директора на Бюрото и директорите на дирекции или ръководителите на другите организационни звена на Бюрото;

- осигуряване на адвокатски услуги на Бюрото (правна защита);

- разработва проекти на вътрешни правни актове, издавани от Главния инспектор;

- анализира правни актове относно тяхното съответствие със

Закона за защита на личните данни;

- разработва проекти на годишен доклад на Бюрото;
- разработва проекти на позиция на Главния инспектор по случаи, свързани със законопроекти, отнасящи се до защитата на личните данни. Дирекция "Жалби":

- разглежда жалби и молби относно съблюдаването на разпоредбите на закона, насочени към Главния инспектор;

- извършва анализи на жалбите и молбите и представя доклади за тях на Главния инспектор;
- разработва проекти на решения на Главния инспектор, издавани в случаите предвидени в закона;

Дирекция "Инспекции":

- изпълнява задачи свързани със задължението на Главния инспектор да контролира дали обработването на личните данни съответства на разпоредбите за защита на личните данни;

- взема решение по всички въпроси свързани с упълномощаването да се упражнява контрол и с регистъра на тези оправомощавания;

- разработва проекти на решения на Главния инспектор, издавани в резултат на извършените инспекции;

Дирекция "Регистрация на файлове с лични данни":

- приемане на заявления за регистрация на файлове с данни;
- поддържане на регистър с файлове с лични данни;
- издаване на сертификати за регистрация на файлове с лични данни;
- оповестяване на данните, съдържащи се в регистъра за файловете с лични данни;
- проекти на решения за отказа за регистриране на файлове с данни.

Дирекция "Информационни технологии":

- осигуряване на достъп до информационната система на Бюрото за обработване на данни;

- оценка на заявленията за регистриране на файлове с лични данни относно тяхното съответствие с техническите и организационните изисквания;

- извършване на инспекции;

- изпълняване на задачи, доколкото в информационната система се прилагат приложения и методи за подобряване на защитата на лични данни;

Дирекция "Финанси" осигурява:

- счетоводно отчитане в съответствие с действащото законодателство;
- управление на финансите на Бюрото в съответствие с действащите принципи.

Служител "Човешки ресурси":

- управлява документацията за персонала в съответствие с действащото законодателство;
- управлява социалните въпроси и средствата за социално обслужване.

Главният инспектор, зам. главният инспектор и упълномощените служители от Бюрото (инспекторите) имат следните правомощия:

1. Да влизат, от 6,00 до 22,00 часа, след представяне на документ за оправомощаване и служебна карта, във всички помещения, където се съхраняват файлови системи (регистри) с данни и помещения, където данните се обработват извън файловата система (регистъра), и да извършват необходимите проверки или друга инспекционна дейност за оценяване на съответствието на дейностите по обработване на данни със закона;

2. Да изискват писмени или устни обяснения, да призовават и разпитват всяко лице, до степен необходима за установяване на фактите по случая;

3. Да вземат предвид документите и данните пряко свързани с обекта на инспекцията и да направят копие на тези документи;

4. Да осъществяват инспекции на всяко устройство, носител на данни и компютърни системи, използвани за обработване на данни;

5. Да поръчва изготвянето на експертизи и становища.

Ръководителите на звената и физическите лица, действащи като администратори на данни, са задължени да позволяват на инспекторите да осъществят инспекционните функции. За резултатите от инспекциите се съставят доклади.

ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ПОРТУГАЛИЯ

Националната комисия за защитата на данните е органа, осъществяващ контрола по защитата на данните в Португалия. Тя е самостоятелно административно звено с правомощия за цялата страна. Комисията е оправомощена да контролира и наблюдава спазването на всички законови и подзаконови актове за защита на информацията от личен характер, човешките права и основните свободи и гаранциите, заложиени в Конституцията и закона.

Националната комисия за защита на данните е колегиален орган, състоящ се от един председател и шестима членове. Има 5 годишен мандат и встъпва в длъжност пред президента на парламента до 10 дни след публикуване на списъка с техните имена в *Diário da República*. Председателят и двама от членовете се избират от парламента, един представител на Върховния Магистратски съвет / магистрат с над 10 годишен стаж/, един

представител на Обществената прокуратура /с над 10 годишен стаж/. Последните двама членове се предлагат от правителството.

Статутът на членовете на Комисията гарантира тяхната независимост при изпълнение на функциите.

Португалският парламент със закон одобрява:

- закона за устройството и персонала на комисията;
- системата от конфликти на интереси, отстраняването от длъжност, суспендирането и прекратяването на мандат и възнаграждението на членовете на Комисията.

Към момента председател на Комисията е Луис Новиас Линяну да Силвейра, а членове са:

Едуардо Мануел Кастро Гимараеш де Карвалхо Кампос – избран от парламента;

Ана Кристина Рамос Гонсалвес Рохе дос Сантос – избрана от парламента;

Мария Нелена да Силва Сантос Делгадо Антонио – избрана от Обществената прокуратура;

Карлос Алберто Гамейро де Кампос Лобо – избран от Върховния Магистратски съвет;

Луис Жозе Дурао Баросо – избран от правителството;

Вашку Родригес Дуарте де Алмейда – избран от правителството.

По силата на Закон 67/98 от 26 октомври Националната комисия за защита на данните има следните правомощия:

- разследващи правомощия, за да има достъп до данните в процес на обработване и правомощия да събира цялата необходима информация за изпълнението на контролните си функции;
- правомощия на орган на власт (държавен орган), в частност да нарежда блокиране, изтриване или разрушаване на данни или да налага временна или постоянна забрана за обработване на лични данни, дори ако са включени в системи за публично обработване на данни от сървъри, разположени на територията на Португалия;
- правомощие да представя мнения преди да започне обработването на данните и да осигури тяхното публикуване.

В случай на повтарящо се неизпълнение на законови разпоредби Комисията може да предупреди или публично да порицае обработващия данните и може да повдигне въпроса пред *Assembleia da Republica*, правителството или други лица или институции.

При нарушаване на закона, комисията има право да започне правна процедура и трябва да докладва на Държавната прокурорска служба за всички престъпни деяния, които са станали известни при изпълнение на дейността ѝ и да предприеме спешно превантивни мерки, за да осигури доказателства.

Комисията отговаря в частност за:

- издаване на становища по правни разпоредби и правни инструменти, които се подготвят в Общността или от международни институции относно обработването на лични данни;
- разрешаване или вписване, ако е приложимо, на обработването на лични данни;
- разрешаване в изключителни случаи използването на лични данни за цели, които не дават основание за тяхното събиране, при зачитане принципите заложиени в закона.
- разрешаване на комбиниране на автоматизирано обработвани данни в предвидени от закона случаи;
- разрешаване на трансфер на лични данни, в случаите предвидени в закона.
- определяне на време за съхраняване на лични данни съгласно тяхната цел, издаване на насоки за определени сектори на дейност.
- осигуряване на право на достъп до информация и упражняване на право на поправяне и актуализиране;
- разрешаване на установяването на цени и честота за упражняване на правото на достъп и установяване на максимални периоди за всеки сектор на дейност за спазване на задълженията, които са възложени на администраторите;
- работи по молба отправена от лице или сдружение, представлявайки лице по отношение на защитата на неговите права и свободи свързани с обработването на лични данни и го информира за крайния резултат;
- проверяване на законосъобразността на обработването на лични данни по молба на лице, когато такова обработване е обект на ограничен достъп или информация и да информира лицето, че се извършва проверка;
- оценяване на искания, жалби или молби от частни физически лица;
- отхвърляне на мерки за сигурност, издаване на насоки за определени сектори на дейност;
- осигуряване на представителство при общи контролни процедури и в рамките на Общността и на международни срещи на независимите контролни органи за защита на личните данни, и взема участие в международни срещи в рамките на своите отговорности, в частност упражняване на представителни и надзорни

функции по системите на Шенген и Европол, в съответствие с приложимите разпоредби.

- разглежда налагането на глоби;
- насърчава разработването на етични кодекси и ги оценява;
- насърчава разкриването и изясняването на правата, свързани със защитата на данни и периодично рекламира дейността си, като в частност публикува годишен доклад;
- упражнява други законово установени отговорности.

При упражняване на задължението да издава насоки или оценява етични кодекси Комисията трябва да насърчава обсъждане на мнението на асоциациите, защитаващи въпросните интереси;

При упражняване на функциите си Комисията издава задължителни решения, които могат да бъдат обжалвани в Централния административен съд.

Комисията може да предлага на португалския парламент мерки, които счита за полезни за изпълнение на правомощията и изпълнение на отговорностите.

Лицата от обществен и частен сектор сътрудничат с Комисията, като предоставят информацията, изисквана от нея при изпълнение на отговорностите ѝ. Комисията или нейните членове и упълномощения от тях персонал имат право на достъп до компютърните системи, подпомагащи обработването на данните и отнасящата се до него документация в рамките на техните правомощия и задължения.

В своята дейност Комисията се подпомага от собствен персонал за техническа и административна подкрепа, длъжностни лица и агенти със статут и привилегии на персонала на парламента.

ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ШВЕЙЦАРИЯ

Чл.13 от Федералната Конституция установява принцип, според който всеки човек има право на личен и семеен живот, на място за живеене, кореспонденция и връзки, създадени с телекомуникация или по пощата, както и защита срещу злоупотреба с данни, които го засягат.

На 01.07.1993 г. е приет Федерален закон за защита на данни. Основна цел на закона е защитата на фундаменталното право на лична неприкосновеност на индивидите, чиито данни се обработват. С него се регулира обработването на данните на физическите юридически лица в частния и обществен сектор.

По силата на този закон за отговорен орган по защитата на данните се избира Федерален комисар по защита на информацията. Той се назначава от Федералния съвет на Швейцария, има пълна автономия и е свързан с административните задължения на Федералния департамент на съда и полицията. За подпомагане дейността на Комисаря се назначава постоянен персонал.

Законът за защита на данните предоставя следните правомощия на Федералния комисар по защита на информацията.

1. Надзор на федерални институции.

Федералният съвет се освобождава от надзорните задължения и всички правомощия в областта на защитата на данните се прехвърлят на Комисаря. Комисарят може да проведе проучване по собствена инициатива, при подадена жалба от потърпевши или по искане на трети лица.

За извършване на проучване той може да изисква документи и друга информация, касаещи случая. Федералните институции са задължени да оказват пълно съдействие по време на разследването, с изключение на случаите предвидени в закона.

При разследване, ако се установи нарушение на Закона за защита на данните, Комисарят има право да препоръча на провинцията се институция да промени начина на обработка на данните или окончателно да я преустанови. За направените препоръки той информира Федералната канцелария.

Ако препоръката не е удовлетворена или отхвърлена, Комисарят може да отнесе въпроса до съответния отдел или федерална канцелария за решение. Решението се изпраща до гражданите, които пряко са засегнати.

2. Надзор на частния сектор

Комисарят има право да съветва частни лица по проблемите на защитата на данните.

3. Проучвания и препоръки в частния сектор

Комисарят може да води разследвания по собствена инициатива или при искане на трета страна, когато:

- методите на обработка на данни могат да нарушат неприкосновеността на голям брой хора;
- файла трябва да се регистрира;
- получени данни извън Швейцария трябва да бъдат обявени.

За извършване на проучване той може да изисква документи и друга информация, касаещи случая. Всички са задължени да оказват пълно съдействие по време на разследването, с изключение на случаите предвидени в

закона.

Комисарят има право да препоръча на провинилите се да променят начина на обработка на данните или окончателно да я преустановят. За направените препоръки той информира Федералната канцелария.

Ако препоръката не е удовлетворена или отхвърлена, Комисарят може да отнесе въпроса до Федералната комисия за информационна защита за решение.

4. Подпомагане и консултиране на федералните и кантонални власти за дейностите по информационната защита.

5. Сътрудничество с органите за защита на информацията в Швейцария и навън.

6. Предоставяне информация за дейността му на обществото.

На определени интервали Комисарят е длъжен да изготвя отчетни доклади до Федералния съвет, които се публикуват. В случай на интерес от страна на обществото, той може да публикува своите разкрития и препоръки, като може да публикува само информацията, която не е секретна и има разрешение за публикуване от компетентна власт.

7. Поддържа и публикува регистър на информационните файлове.

8. Дава мнения и препоръки при проекто-законодателството на конфедерацията.

9. Той проучва до каква степен отговарят нивата на защита на информацията в другите страни на тези в Швейцария.

10. Задължения, които се отнасят за медицинско проучване

11. Комисарят може да предложи организиране на Комисия от експерти за професионална конфиденциалност.

12. Тази комисия може да разреши премахване на конфиденциалността на определени медицински данни, но само при условие изпълнение на законовите и подзаконовите актове, касаещи неприкосновеността на гражданите.

13. Решенията на комисията могат да се обжалват пред Комисаря.

14. Неговата дейност в тази област е насочена към гарантиране информираността на пациентите, относно техните права.

В областта, засегната от федералния закон относно прозрачността на действията на администрацията, Комисарят има следните функции:

1. информира и съветва частните лица, които изискват право на достъп да официални документи;

2. съветва органите и федералните департаменти;

3. води процедурата по посредничеството в случай от конфликт;

4. издава писмени препоръки;

5. взема отношение по проектите за юридически норми на конфедерацията, които се отнасят до принципа на прозрачност.

Принципът на прозрачност установява право на достъп до документите на федералната администрация и парламента. Законът се отнася до официалните документи, изготвени след 01.06.2006 г.

Решенията на Комисаря могат да бъдат обжалвани пред Федералната комисия за информационна защита, която е създадена по силата на Закона за административните процедури има функция на арбитражен орган. Тя може да прави препоръки на:

- Комисаря;

- Да отменя решения на федерални органи, свързани със защитата на данните, с изключение решенията на Федералния съвет;

- Да отменя решенията на Експертната комисия за професионална конфиденциалност при медицински проучвания.

СЪБИТИЯ И КОМЕНТАРИИ

41-ва среща на международната работна група по защита на данните в телекомуникациите

От 12.04 до 13.04.2007 г. на о.Гърнзей, Великобритания се проведе 41-та среща на международната работна група по защита на данните в телекомуникациите. Срещата бе предшествана от придружаваща конференция на тема “Respecting Privacy in Global Networks”.

Конференцията се състоя на 11.04.2007 г. В конференцията взеха участие около 110 представители на водещи световни фирми и органи по защита на данните.

Тя започна с въведение за глобалната мрежа, изнесено от комисаря по защита на личните данни на о. Гърнзей – Питър Харис. Основни доклади изнесоха: Ал.Дикс – “Може ли да има защита на лични данни в глобалната мрежа?”, М.Дъмстър /

представител на адвокатска кантора/ – “Предоставяне на лични данни от една финансова институция на друга със заобикаляне на закона за защита на личните данни”, С.Купър /Департамент за защита на потребителите – САЩ/ - “Спамът и интернет”, П. Флетчър /Google/ - “Google и защитата на данни”, Бен Бън /BroadSoft/ - “Интернет телефония”, Т.Стивънс /Надзорен орган по защита на данните о.Гърнзей/ - “Рисковете при таксуването за паркиране на МПС”, Ф.Райшър /консултантска фирма за медицинска етика и опазване на личните данни/ - “Виртуално голият пациент”. Всеки доклад бе съпътстван от дискусия по темата. Участниците в конференцията бяха приветствани от министъра на търговията г-н Стюърт Филла.

В 41-та среща взеха участие 46 регистрирани представители от 25 страни. Основните теми, които бяха разгледани са:

1. Основна дискусия и въпроси към представителя на Google за политиката на търсачката по отношение защитата на личните данни;
2. Национален доклад на всяка една страна, участваща в групата /България бе представена от г-н Цолов и г-н Романски/;
3. Неприкосновеност и международен маркетинг;
4. Обработване на лични данни при записващите устройства, поставени в превозни средства – програма “Вероника”;
5. Защита на личните данни при e-mail обмяната;
6. Дигитална телевизия и неприкосновеността на личността;
7. Неприкосновеност на личността и електронни билети в обществен транспорт;
8. Проблематиката със “Спам”;
9. Електронни здравни досиета;
10. Неприкосновеността на личността и сайтовете за запознанства;
11. Радиочестотни идентификации;
12. Неутралност на мрежите;
13. ICANN публични консултации по процедурата за разрешаване на потенциалните конфликти между изискванията на WHOIS и законите по неприкосновеността;
14. Международните стандарти ISO и неприкосновеността на личността;
15. Обсъждане на бъдещи теми : “Мрежи за оборудване в Internet”, “Дигиталната телевизия”, “Нерегламентирано търсене на лични данни в Internet от данъчните органи”, Търсачките в Internet и

неприкосновеността на личността”.

Основните изводи от срещата показаха, че дискутираните теми са актуални, а областта е твърде рискова с обработката на лични данни. Това налага органите по защита на личните данни на всички страни да вземат бързи и адекватни мерки, с оглед развитието на технологиите във всички области.

60-та среща на Работна група за защита на лицата при обработването на лични данни по член 29 от Директива на Европейския Парламент и на Съвета 95/46 ЕО

Срещата се проведе на 17 и 18 април 2007 г. в сградата на Европейската Комисия - Център Алберт Боршет, Брюксел.

Преди да започне работата по дневния ред, бе направен избор на зам. председател, поради изтичане на мандата на г-н Маняс, който до сега изпълняваше тази функция. За нов зам. председател бе избран г-н Алекс Тюрк, представител на френския надзорен орган.

По време на срещата с Мюдал-Лииндерс- директор на звеното за защита на лични данни в Съвета на Европа бе обсъдена нуждата и реалната възможност от сътрудничество. Стигна се до заключение, че такова сътрудничество ще се установи чрез покана на представител на Съвета на Европа на всяко заседание на работна група по член 29 с цел обмен на идеи и опит в областта на защитата на лични данни.

Дневният ред съдържа 19 точки. Бяха обсъждани доклади, изготвени от предварително-определени работни подгрупи. Разисквани бяха следните въпроси:

- SWIFT: разглеждане на доклад от срещата на подгрупата от 6 март. Белгийската Комисия за лични данни, представен от Жозе Мануел де Фрутос Гомез, Томас Зердик. По тази тема се стигна до извода, за нарастващата нужда от сътрудничество с представители на SWIFT и финансовите институции за по- добро разбиране на проблемите, които срещат в сферата на защита на личните данни и регулирането им;

- Инфраструктура на вътрешния пазар основни данни за размяна на информация относно регулираните професии, представен от Жозе Мануел де Фрутос Гомез, Франсис Свилан и Филип Ренодиер;

- Система за обмен на информация между националните власти, отговорни за прилагането на законодателството за защита на потребителите, представен от Жозе Мануел де Фрутос Гомез, Филип Ренодиер;

- Разрешително за престой на граждани на трети държави, представен от Жозе Мануел де Фрутос Гомез и Италианския орган за защита на лични данни. По тази тема се обсъждаха проблемите, свързани с трансфера на данни на емигранти към органи на трети държави;

- Обсъждане и коментари на органите за защита на данни по 8-мата директива за задължителна проверка на счетоводни документи, представен от Жозе Мануел де Фрутос Гомез;

- Стандартни договорни клаузи: аргументиране на документите представящи допълнението към стандартните договорни клаузи по 2002/16 (контролиращия обработването), представен от Жозе Мануел де Фрутос Гомез;

- Обмен на работната програма за по- добро прилагане на директивата за защита на данни, представен от Алан Брюн;

- Продължение на инициативата за електронно позвъняване, в сферата на телематиката -провеждане на телефонни разговори в превозни средства, представен от Хана Печакова;

- Форум на акционерите за продължение на RFID комуникацията;

- Определение за лични данни: доклад на подгрупа от срещата на 21 март и дискусия и възможно приемане на проект- мнение на концепцията за лични данни, представен от Цезар Алонсо Ириарте;

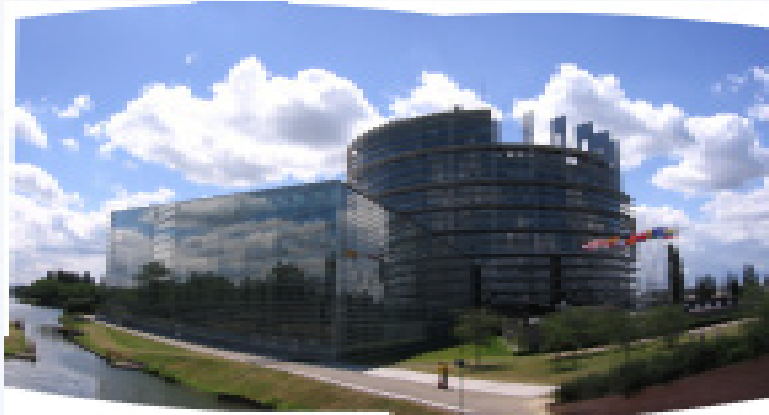
- Решение относно Джърси и Файорските острови. Дискутиране на проект- мнение за изучаване на достатъчното изпълнение, представен от Франсис Свилан, Цезар Алонсо Ириарте;

Най-заинтересованите държави по отношение на тези доклади бяха Англия и Дания.

- Децата и неприкосновеността: Дискусия на коментарите, получени от Органите за защита на данни относно проект- становище на Португалския орган за защита на данни и Франсис Свилан;

- Принудително изпълнение: доклад на подгрупата от среща на 7 март 2007. Холандският орган за защита на данни, представен от Ниови Рингу, Филипос Митлетон;

- Препоръка за взаимна помощ между Органите за защита на данни и Световната

организация за сътрудничество и развитие, представен от Алан Брюн;

- Доклад относно 28-мата среща на ICANN, осъществила се в Лисабон на 26-30 март, представен от Ниови Рингу, Хана Печакова;

- Среща с представители на SWIFT за запознаване с развитието и предстоящите проекти на SWIFT;

- Информация от Експертната група към Генерална Дирекция "Пазар" относно финансиране на ипотеките.;

- Данни на пасажерите -приложение на член 10 и 11, информация на пасажерите от ЕС до САЩ относно обработването на техните лични данни;

- 3ти стълб: Данни на пътниците, ползващи авиолинии: доклад от семинар, състоял се на 26 март в Брюксел, представен от Ханс Тишлер- Рамково решение, Европол, Задържане на данни; Томас Зердик, Цезар Алонсо Ириарте.

Особено разгорещени обсъждания имаше, относно сферата на обхват на определението за лични данни. Имаше предложения, направени от представителите на някои държави за стеснява обсега сферата от данни, подлежащи на защита. В доклада са посочени редица, примери относно които имаше известни критики за свързаност. КЗЛД има предложение да даде становище по темата, тъй като тя е много актуална и от изключителна значимост.

ПРЪСТОВИТЕ ОТПЕЧАТЪЦИ КАТО ЛИЧНИ ДАННИ

Доц. д-р Ради Романски
(член на КЗЛД)

Наскоро в медийното пространство беше лансирана идеята на едно училищно ръководство за строг контрол на присъствието на учениците в класните стаи и информираност на родителите за това. Идеята, положителна по своя замисъл и изглежда, подкрепена от родителите, би била добра, ако се подберат подходящи средства за постигане на поставената цел. В случая се поставя въпрос за контрол на учениците при тяхното влизане в училищната сграда, като решението се търси на базата на идентификация чрез пръстов отпечатък. Като оставим настрана необходимостта от допълнителни инвестиции за съответното апаратно и програмно осигуряване, трябва да се посочи, че проблемът опира преди всичко до обработката на биометрични лични данни. Навлизането на новите информационни технологии в сферата на личните данни е въпрос, който нееднократно е обсъждан в Комисията за защита на личните данни по различни поводи (събиране на биометрични данни, видеонаблюдения, интернет-комуникации и web-обслужване, електронно здравеопазване и електронно правителство и др.). В своята практика комисията е изразявала становища по целесъобразността и законосъобразността на предприети действия в тази сфера и е разглеждала редица жалби по такива проблеми. Две поредни години тя е била един от основните организатори на международен форум по е-правителство и защита на данните с отпечатване на изнесените научни доклади в сборник¹. Проблематиката по обработка на биометрични данни и мерките за осигуряване на адекватно ниво на тяхната защита е обект на редица научно-приложни публикации в наши² и чужди списания, както и на международни форуми и работни групи в областта на защитата на данни при новите технологии³.

Според последното изменение на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) от ноември 2006 г. лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. В този смисъл *пръстовите отпечатъци безспорно представляват лични данни*,

¹ International Workshop on e-Government and Data Protection, Proceedings (edited by Radi Romansky), September 2005, September 2006.

² *Information Security*, 1, 2007.

³ International Working Group on Data Protection in Telecommunication

защото еднозначно идентифицират техния притежател.

Пръстовите отпечатъци са биометрични данни и като такива могат да се използват в системите за идентификация. За да стане това възможно е необходимо предварително да бъдат снети пръстовите отпечатъци на лицата, на които ще бъде разрешен достъп, или които ще бъдат проверявани (идентифицирани) от системата. Тези пръстови отпечатъци се въвеждат и съхраняват в база данни (БД) за следваща обработка. Тази БД *представлява регистър на лични данни* по смисъла на ЗЗЛД. При извършване на проверка за идентификация на конкретно лице, пръстовият му отпечатък се сменя и се сравнява с предварително записаните в БД отпечатъци на всички регистрирани потребители. По този начин *се извършва обработка на лични данни*.

ЗЗЛД поставя изискване обработването на лични данни да се извършва законосъобразно и добросъвестно, като се събират за конкретни, точно определени и законни цели. Личните данни трябва да бъдат съотносими и ненадхвърлящи целите на обработката. Формално погледнато, изричното съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните, е достатъчно основание за допустима обработка на лични данни. В случая, обаче, трябва да се обърне внимание на поне две неща.

Първо, личните данни (пръстовият отпечатък) принадлежат на ученика и те са негова собственост съгласно европейските норми за защита на личните данни. Родителят упражнява своите права и задължения като непосредствен представител на непълнолетното си дете, но дали след навършване на пълнолетие лицето все още ще бъде съгласно негови пръстови отпечатъци да се съхраняват някъде по електронните архиви в едно училище? И какви са гаранциите, че това съхранение ще бъде законосъобразно и добросъвестно във времето?

Второто нещо е свързано със съотносимостта на обработката на пръстови отпечатъци към поставената цел – контрол на присъствието на учениците. Известно е, че системи за идентификация от биометричен вид поставят строги изисквания към нивото на защита поради естеството на поддържаните файлове от данни. В посочения по-горе случай училищното ръководство в лицето на своя директор се явява администратор на лични данни (АЛД) и носи цялата отговорност при обработката на личните данни. В традиционните случаи е необходимо да се подаде заявление за регистрация като АЛД, след което може да започне обработката на лични данни. В случаите на т. нар. чувствителни данни (по чл. 17б), каквито са биометричните данни, процедурата по регистрацията е различна. Изисква се след подаване на заявлението за регистрация задължително да се извърши предварителна проверка на условията по обработката на лични данни (събиране, въвеждане, съхраняване, архивиране, достъп и пр.). Обработване на такива данни не може да се извършва преди вземане на окончателно решение по регистрацията. Необходимо е да се отбележи, че освен традиционните мерки, изискванията за високо ниво на защитеност включват и следното:

- криптиране на данните;
- криптиране на файловете, в които са съхраняват биометричните данни;
- организация и контрол на достъпа до данните в системата;
- определяне на Администратор на защитата в системата, който да отговаря за дефиниране на правилата за достъп в цялата система и да разработва механизъм за предоставяне/отнемане на правото за достъп до данните;
- създаване на програма за защита, в която се представят предвидените организационни, административни и програмно-технически средства, както и съответните санкции и наказания за нарушителите;
- формулиране на точна и ясна обосновка относно необходимостта от събирането на биометрични данни за потребителите вместо използването на магнитни карти или други средства, изискващи по-ниско ниво на защита.
- стриктно разработени механизми, позволяващи идентифициране на всички опити за влизане или достъп до информационната система, както и установяване на оторизация при достъп.

В заключение е необходимо да се отбележи, че обработването на лични данни трябва да бъде съобразено с поставената цел, като се избере метод и средства съотносими с нея. В конкретния случай обработването на биометрични данни на учениците определено надхвърля поставената цел и едва ли може да се обоснове адекватно. Още повече, че съществуват редица други подходи за решаване на проблема, изискващи по-ниско ниво на защитеност на данните, като например използване на магнитни карти или подобни електронни средства. Това ще доведе и до реални възможности администраторът да осигури адекватната защита на личните данни.

Комисия за защита на личните данни

Председател: Иво Стефанов
Членове: Станимир Цолов
Красимир Димитров
Евгений Радев
Ради Романски

Информационен бюлетин №3(6)/2007 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД
Отговорник за броя: Катя Неновска
Набор и печат: КЗЛД
Разпространява се на хартиен и електронен носител